

benhavn i dette Tilfælde til hele Danmark som Akueyri til Island.

Endnu kun ét: det er ikke sandsynligt, at Kvinderne næste Gang faa „blidere Bør“ gennem Rigsdagen, dersom de ikke, helst inden Samlingen begynder, tilkjendegive en *alvorlig Vilje*: at de selv ønske at komme igjennem.

Fredrik Bajer.

Det sædelige Lighedskrav.

Ønsker Kulturkvinden Sædelighedskravet slappet eller strammiet? er Spørgsmaalet, som Frøken Grundtvig stillede i „Dansk Kvindesamfunds“ Møde i et Foredrag, der nu findes trykt i Aprilhæftet af Bladet „Kvinden og Samfundet.“

Uagtet Frk. Grundtvig i sit Foredrag klart og grundig har besvaret Spørgsmaalet til Gunst for Sædeligheden, beder hun dog om, at ogsaa andre ville fremsføre Vidnesbyrd i den omhandlede Sag, og jeg vil forsøge end ydermere at bekræfte og begrunde, hvad Frøken Grundtvig har udtalt.

„Lige Ret for Mand og Kvinde“ hedder det i Frk. Grundtvigs Foredrag. „skal Kvinden slappe Sædelighedskravet, som Manden har gjort det?“ — og jeg maa tilføje ikke mindst under Paavirkning af sædelig slappe Samfundslove, — „eller skal Kvinden kræve Kyskhed af Manden, som det hidtil er krævet af hende?“ Ja, lige Ret bør Manden hjælpe os til, naar det gjælder om at fremme vor Aandsudvikling og hævde vor Menneskeværdighed i Højde med sin egen; men skulle vi naa den ædleste fælles menneskelige Udvikling, som jo er vort Maal, da maa Manden i Sædelighedsspørgsmaalet stræbe efter at naa i Højde med den sædelige Kvinde, og hende er det, der som Hustru, Moder og Opdragerinde heri bør komme Manden til Hjælp. En Indflydelse i saa Henseende har hun vel ogsaa øvet, men kun svagt og utilstrækkelig paa Grund af sin aandelige Umyndighed og Mangel paa Klarhed over sit eget og Mandens Væsen.